

Spejl; om man køber det direkte af Haandværkeren eller køber det i Auktionslokalet, kommer i Virkeligheden ud paa eet; man køber det i begge Tilfælde af Haandværkeren, som har forarbejdet det, og er man Tilhænger af fri Handel og Omsætning, kan man ikke være med til her at ville værne Publikum, for saa vidt angaar nye Ting i Modsætning til gamle Ting, som det kan være nødvendigt for mange at faa omsat.

§ 2 i Lovforslaget angaar Kunstudstillinger, der med Politiets Tilladelse finder Sted i Butikker og lignende Lokaler, altsaa væsentligst Kunststillinger hos Kunsthandlere. Disse skal kunne holdes aabne om Søndagen med Politiets Tilladelse, dog saaledes, at der ikke finder Handel Sted under Udstillingen. Den sidste Bestemmelse maa man vel nok have staaende, men den vil jo altid være af mindre Betydning, for gaar man en Søndag ind og ser en Malerudstilling i en Kunsthandel, og man synes særlig godt om et Billede og ser i Kataloget, at det koster f. Eks. 250 Kr., siger man til Kunsthandleren: Jeg skål komme igen i Morgen, vil De reservere mig det Billede. Næste Morgen sætter Kunsthandleren saa Plakaten „Solgt“ paa Billedet, men den egentlige Handel foregaar vel først den Dag, Billedet bliver betalt. Man maa vel imidlertid have Bestemmelsen staaende, selv om den ikke betyder ret meget. Derimod finder jeg det rimeligt, saaledes som den højtærede Minister har foreslaaet, at saadanne Udstillinger kan holdes aabne om Søndagen, thi det er meget ofte, mangé Gange Aaret rundt, at navnlig unge Kunstnere søger at skaffe sig et Publikum og et Navn ved at faa deres Kunst frem gennem en Udstilling hos en Kunsthandler. Deres Billeder bliver hyppigt vraget paa de store Udstillinger af Pladshensyn, eller de faar maaske kun et enkelt eller to frem paa de store aarlige Udstillinger, men en ung Kunstner ønsker ofte at faa en samlet Udstilling af, hvad han har præsteret, og faa Publikum til at se hans Produktion, og han har da som Regel ikke anden Udvej end at træffe Aftale med en Kunsthandler om, at denne overlader ham et Lokale, som oftest maaske mod, at Kunsthandleren faar overladt et eller nogle Billeder til en billig Pris eller faar en vis Procent af det Salg, der finder Sted under Udstil-

lingen. Det vilde være ganske urimeligt, om Publikum ikke skulde have Adgang til — da Kunstneren har den største Interesse deri — at bese en saadan Udstilling om Søndagen. Her maa jeg altsaa ganske billige det af den højtærede Minister stillede Forslag.

Hvad angaar § 3, der gaar ud paa at tillade Gadehandel efter Politiets nærmere Anvisning udenfor Kirkegaarde og Sygehuse og at tillade Butikshandel i Nærheden af Kirkegaarde og Sygehuse om Søndagen, da nærer jeg ingen Betænkelighed ved at gaa med dertil. Jeg tror, at den højtærede Ministers Begrundelse er fuldt tilstrækkelig, og jeg tror slet ikke paa, at det vil faa større Følger for den almindelige Handel i Byerne hverken paa det ene eller det andet Omraade. Man taler om, at det maaske vil skade den legitime Blomsterhandel, men vedtager vi dette Forslag, er den Handel, her er Tale om, lige saa legitim som den anden, og der kan jo ikke være Tale om, at den ene legitime Handel kan komme til at skade den anden. Det fremgaar tillige af Bemærkningerne til Lovforslaget, at saadan Gadehandel finder Sted allerede nu, og „kun i ringe Omfang“, staar der, „er Politiet skredet ind heroverfor af Hensyn til Publikums Interesse i, at der ikke lægges Hindringer i Vejen for saadan Handel“. Det vil altsaa sige, at det praktiske Liv har lovgivet selv paa dette Omraade paa en Maade, som ikke bredte sig og ikke skadede, men som var i et vist begrænset Publikums Interesse, og nu er der altsaa Tale om, at vi skal indregistrere denne praktiske Lovgivning, denne Sædvane, som endogsaa har overvundet Politiet. En Gang imellem drives Politiet af Konkurrenter til at skride ind, men Politiet gør det nødigt, fordi det ser, at det er en naturlig Maade at arrangere sig paa. Jeg tror, det var det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen), der sagde, at denne Handel i saa høj Grad beror paa, at Folk, naar de kommer til et Hospital for at besøge en syg, faar det Indfald at ville glæde vedkommende med en Blomst og saa køber den. Det drejer sig sikkert ikke om større Ting, og det vil, som sagt, neppe kunne lade sig gøre at hindre det uden at gaa voldsomt til Værks og gribe til voldsomme Midler, som der